

CORONA – New York Times beschrijft middeleeuwse toestanden in België en hekelte Maggie De Block

Date : 10 augustus 2020

Aug. 8, 2020

BEHIND THE CURVE

When Covid-19 Hit, Many Elderly Were Left to Die

Warnings had piled up for years that nursing homes were vulnerable. The pandemic sent them to the back of the line for equipment and care.

By MATINA STEVIS-GRIDNEFF, MATT APUZZO, MONIKA PRONCZUK and MAURICIO LIMA

De Amerikaanse krant New York Times hangt een hallucinant beeld op van wantoestanden in Brusselse rusthuizen tijdens de coronacrisis. De krant verzamelde getuigenissen van mensen die aan hun lot werden overgelaten, die bewust de dood werden ingestuurd. Ziekenhuizen weigerden oudere coronapatiënten op te nemen ook al was de capaciteit van intensive care bedden slechts voor de helft bezet. De krant hekelte met name de cynische rol die federaal minister van Volksgezondheid [Maggie De Block](#) heeft gespeeld. Eerst minimaliseert ze de crisis, daarna zet ze een systeem in werking waarbij de rusthuizen bewust worden geïsoleerd en aan hun lot overgelaten. En nu, na de crisis, gaat ze er prat op dat Belgische ziekenhuizen zich zo goed hebben gedragen. New York Times: “Vandaag spreekt mevrouw De Block, de nationale minister van Volksgezondheid van België, over de rusthuizen alsof ze een ongelukkige voetnoot zijn in een verhaal van een succesvolle regeringsreactie. Ze merkt met trots op dat België nooit zonder ziekenhuisbedden kwam te zitten. ‘We hebben op het juiste moment maatregelen genomen’, zei ze in een interview en voegde eraan toe: ‘We kunnen trots zijn.’”

De New York Times stoffeert haar uitgebreide reportage met een hele serie zwart wit foto's uit Brusselse rusthuizen. De getuigenissen zijn hallucinant. Het gaat van verzorgers in rusthuizen die geïmproviseerde halloween maskers moeten gebruiken, over zieke ouderen die vanuit ziekenhuizen besmet teruggestuurd worden naar hun rusthuis tot directeurs van rusthuizen die de raad krijgen morfine te gebruiken om stervende ouderlingen te ontlasten van pijn. Voor de krant is het duidelijk: er werd een willekeurige lijn getrokken gaande van 65 tot 85 jaar van mensen die niet meer geholpen konden worden. Nog volgens de krant stelde dit probleem van de rusthuizen zich in vele Europese landen maar wellicht het meest in België. “Belgische ambtenaren zeggen dat het weigeren van zorg voor ouderen

nooit hun beleid was, aldus de krant. Maar bij gebrek aan een nationale strategie, en omdat regionale functionarissen kibbelden over wie de leiding had, erkennen functionarissen nu dat sommige ziekenhuizen en hulpverleners vertrouwden op vaag advies en richtlijnen om precies dat te doen.” *(Lees verder onder de foto)*

Nogal wat reacties op het bewuste artikel zijn terug te brengen tot de vaststelling dat het uitsluitend gaat om rusthuizen in Brussel, niet in Vlaanderen. Aan wie het aanbelangt, Brussel is de hoofdstad van Vlaanderen. Wie in het Vlaams Parlement, ook al in Brussel, de getuigenissen in de coronacommissie beluisterde, hoorde gelijkaardige getuigenissen. Mij bleef er één in het bijzonder bij van een mevrouw die de thuisverplegers in Vlaanderen vertegenwoordigde. Die hadden niets van beschermingsmateriaal en ze kregen niets van beschermingsmateriaal. Dus ging ze maar zelf op zoek naar oplossingen. En ze kreeg van een brouwerij 3.000 liter ontsmettingsmiddel, gratis, maar wel geleverd in flessen van 3 liter. Die moest ze verdelen over 7.000 thuisverplegers. Maar er waren geen dispensers meer. Ultiem kreeg ze van Devos Lemmens 7.000 ongebruikte mayonaisepotjes met deksel. Een weekend lang hebben ze die 3.000 liter verdeeld over de 7.000 potjes. Vlaanderen anno 2020.